

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen og jeg nærmer os hinanden, idet det ærede Medlem nu ikke siger, at det er en retfærdig Beskatning, men at den er mere retfærdig end den uretfærdige Beskatning, vi har. I saa Henseende skal jeg ikke modsiges det ærede Medlem. Hvis det er Formaalet med en Beskatningsregel, at man gaar fra en uretfærdig Beskatning til en mindre uretfærdig i Stedet for at gaa til en retfærdig, kan man naturligvis sige, at der er en vis Forskel, men naar vi har en uretfærdig Beskatning, som i Øjeblikket ikke kan misbruges — for jeg er overbevist om, at ingen i denne Sal vil føre Ejendomsskyldskatten op til et Provenu som det, Grundskyldskatten skal faa —, saa tror jeg, man skal være forsigtig med at gaa over til et andet Skattesystem, selv om det er mindre uretfærdigt, naar man dog maa erkende den Fare, der ligger i det.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. De fortsættes i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4¹⁰.

Mødet genoptoges Kl. 7.

P. Andersen: Jeg skal tillade mig, forinden jeg kommer ind paa det Emne, jeg egentlig vil tale om, at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Axel Møller, der udtalte sig om vor Sejlskibsflaades Stilling og derunder bl. a. bemærkede, at vore Sejlskibe var ilde stædt for Øjeblikket, idet de for en stor Del var oplagt og for øvrigt sejlede med Underskud. Det ærede Medlem er ikke blevet rigtigt orienteret i denne Sag, forinden han udtalte sig, for det virkelige Forhold er det, at vore

Sejlskibe ikke er oplagt for Øjeblikket, men alle eller saa godt som alle er ude at sejle. Det er heller ikke rigtigt, at de for Tiden sejler med Underskud; thi selv om de ikke indtjener noget større Overskud, er de dog i alt Fald paa den rigtige Side med deres Regnskaber.

Det ærede Medlem talte om, at Byrderne maa lattes for Sejlskibene, særlig med Hensyn til Ulykkesforsikring, og talte i denne Forbindelse ogsaa om, at Skibstilsynsafgifterne og Havneafgifterne var høje. Havneafgifterne er som bekendt et kommunalt Spørgsmaal, og for Statens Vedkommende drejer det sig kun om de 3 eller 4 Havne, der er Statshavne, ellers har Staten ikke nogen Indflydelse paa dette Forhold udover, at Havnetaksterne skal godkendes af Ministeriet. Men det er rigtigt nok, at Skibene trykkes i høj Grad af de store Udgifter, som for øvrigt er lagt paa Sejlskibene i de senere Aar, saavel til Ulykkesforsikring som ogsaa til Skibstilsynet. Hvad det sidste angaar, vilde jeg anse det for særdeles heldigt, om Skibstilsynsloven paa sin kunde blive taget op til nærmere Undersøgelse i Ministeriet og muligvis til Revision. Der er sikkert adskiligt der, der kunde trænge til at blive ændret, efter at Loven nu har været i Kraft i nogle Aar. Men det, som mest af alt trykker vore Sejlskibe og ganske særlig de smaa Sejlskibe, er Konkurrencen med de udenlandske Smaaskibe, der sejler om her i vore Farvande, en ikke ganske ringe Flaade af smaa tyske og hollandske Skibe, som er fri for alle de store Afgifter, som hviler paa vore egne Skibe. De skal ikke have deres Folk ulykkesforsikret, og de er fri for at svare Skat til Stat og Kommune. De sejler i det hele taget billigere, fordi de fører deres Familieliv om Bord og ikke har fast Bopæl, saaledes som vore egne smaa Sejlskipperne har. Det gør det muligt for disse at konkurrere vore smaa Sejlskibe ud paa det hjemlige Marked. Der er heller ikke den Solidaritet indenfor det danske Samfund paa dette Omraade, som man skulde vente, idet Storkøbmændene som oftest foretrækker de smaa udenlandske Skibe, der kan sejle for billigere Fragter paa Grund af, at det offentlige har paalagt vore egne Sejlskibe store Byrder, som de fremmede er fri for, og Storkøbmændene burde be-